

LISTOPAD 2018

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE**

Vstupujeme do měsíce, který je z mého pohledu krásně orámován.

Na jeho začátku si připomínáme všechny svaté, tedy všechny ty, jejichž jména ani neznáme, ale kteří prožili svůj život tak, že se nakonec naplno rozhodli pro Boha. A zcela určitě mezi ně patří i ti, kdo z nějakého důvodu nezaviněně Boha „přímo“ nepoznali, ale žili podle svého svědomí. Svůj život tak sklonili před Pravdou, Láskou, Krásou, nejvyšším Dobrem. Jsem přesvědčený, že do nás Bůh vkládá jakousi univerzální touhu po svatosti. A na konci měsíce ve františkánské rodině slavíme svátek Všech svatých serafínského řádu. Docela mám radost, že svatí řeholníci, řeholnice, kajčníci, terciáři „líznutí“ františkánskou spiritualitou mají v nebi trochu přesilu. Aspoň se to říká...

Jedním z mnoha rysů svatosti je „život v pravdě“. Tento úhel pohledu nám trochu odstraní „přezbožný ná-

těř“, který svatí v našich představách někdy mají. Stále se vracím k jednomu výroku: „Pro křesťana je každá doba dost dobrá, aby mohl milovat svého Boha.“ Zní to sladce? Možná by to tak znělo, kdyby ona slova nepronesl kněz Oto Mádr v komunistickém kriminálu. Za údajnou špionáž ve prospěch Vatikánu a organizaci ilegální náboženské činnosti byl odsouzen na doživotí, odseděl si 15 let. Dalo by se pokračovat: kněz Antonín Mandl, odsouzen za velezradu a vyzvědačství k 25 letům těžkého žaláře, odseděl si 15 let; kněz

Josef Zvěřina, odsouzen za špionáž a velezradu na 22 let vězení, vrací se po čtrnácti letech. Kapucín Jan Jiří Vícha, odsouzen na 14 let za „protistátní zločin“ maření státního dozoru nad církví, odseděl si 7 let. Kapucín Aleš Cihlář, odsouzen za velezradu na 12 let, odseděl si 6 let. Univerzitní profesorka Růžena Vacková za tzv. vyzvědačství a velezradu dostala

22 let vězení, ve kterém strávila 16 let. Takových lidí byly stovky... Přidejme ještě jedno jméno: Adolf Kajpr, jezuita, ten to měl jako Růžena Vacková s bonusem: čtyři roky seděl v nejtvrděších nacistických koncentracích... a pak byl komunisty v monstrprocesu s představiteli řádů odsouzen na 12 let těžkého žaláře. Není třeba připomínat, že to všechno byly vyhané procesy, že ti lidé byli odsouzeni nevině... Právě na tyto lidi se dívám, když si chci připomenout „současné“ svaté z našeho národa. Přijde mi neskutečné, že ani v takové situaci nerezignovali, nepropadli zoufalství, nebyli znechuceni... Naopak. Ve vězení pořádali tajné vzdělávací semináře, teologické přednášky, učili se cizí jazyky, sloužili mši svatou, když jim zrovna někdo do cely propašoval rozinky. Nechávali mezi sebou kolovat kázání, snažili se pronášet z cely na celu svaté přijímání. Probíhaly zde křty, dokonce i tajná svěcení. Vzájemně si pomáhali v práci, rozdělávali si solidárně jídlo. Vypadá to na první pohled jako prázdni nová romantika..., ale kdyby jim na to bachaři přišli, tak je čekala samovazba: holý beton, stálé osvětlení, v zimě bez topení, s omezeným množstvím jídla, po hodině by je budili..., to všechno, aby je zlomili.

V této krajní situaci navíc dokázali promýšlet stav církve, jak by měla žít, až se třeba jednou dostanou na svobodu a církev bude svobodná. Dodejme, že stejné otázky o něco později a na jiném místě řešil II. vatikánský koncil. Tak tedy jednali lidé vnitřně svobodní, opření o Boha. Svátí.

Proč mi přijde důležité připomínat právě tuto svatost? Protože opakem života v pravdě je „život ve lži“. Mnozí si pamatují dobu, kdy bylo povinností prokazovat lojalitu režimu, na povel

vyvěšovat vlajky, budovatelská hesla, volit jediného možného kandidáta Národní fronty a ukázat se na prvomájovém průvodu – a tímto životem ve lži zároveň potvrzovat onen existující systém. Naopak porušit pravidla hry, ukázat „nahotu“ režimu, projevit občanskou odvahu, to přinášelo represí. Píši tato slova úmyslně tak, aby připomínala Havlovu esej „Moc bezmocných“. Stavěl jsem celou dobu most k připomínce 17. listopadu 1989. Bylo by škoda zapomenout na to, co mu předcházelo a od čeho jsme v tuto chvíli uchráněni.

Někteří si možná povzdechnou: „Proč ten kapucín zase mluví o politice?“ Možná proto, že mám v sobě otištěno vyprávění našich starých bratří, kteří zakusili přepadení klášterů a kteří byli vyvezeni do internačních, tedy do koncentračních táborů v Hájků u Prahy, Broumova, na Želiv... Zároveň jsem občan této země, který za ní má také díl zodpovědnosti. A pak mám jako kněz v sobě antivirový program. Jaký? V okamžiku, kdy někdo z politiků začne slibovat, jak nás od všeho možného zachrání, spasí, tak se ve mně spouští potřeba říct: „Milí křesťané, pozor, jeden Mesiáš už přišel a jemu jsme uvěřili..., nedávejme důvěru tomu, kdo si nás chce koupit svými falešnými sliby.“ Zdá se mi, že je to moje kněžská povinnost.

Přeji vám tedy krásný listopadový měsíc, kdy se můžeme povzbudit autentickou svatostí a třeba i příběhy těch, díky nimž můžeme žít v demokracii. A pokud si najdete čas, pusťte si třeba nějaké vyprávění pamětníků zachycené organizací Post Bellum, podobně silný je pořad na Streamu.cz „Krvavá léta“, nebo se začtěte do „Moci bezmocných“...

br. Petr Petřivalský, kapucín

PODĚKOVÁNÍ ZA MISIJNÍ JARMARK

Veliké DÍKY patří Vám všem, sušickým farníkům, kteří jste se jakkoli zapojili do podpory Papežského misijního díla a do misijního jarmarku před děkanským kostelem v Sušici. Díky Vám činil výtěžek z misijního jarmarku 12 770 Kč.

Papežská misijní díla jsou církevní neziskovou organizací pod přímou patronací papeže a zajišťují misijní činnost katolické církve na všech kontinentech. Působí ve 160 zemích světa, kde pomáhají všem potřebným bez rozdílu barvy pleti, národnosti či vyznání.

Letošní Misijní nedělel byl zahájen přípravný rok na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019.

Šárka Šmídlová

OTÁZKA, KTERÁ ROZESMÁLA MATKU TEREZU

„**Máte strach ze smrti?**“ zeptal jsem se.

Má otázka Matku Terezu překvapila. Na okamžik se mi zadívala do očí, a pak se nahlas rozesmála.

„**Ne, vůbec**“, prohlásila. „Umřít znamená vrátit se domů. Copak máte strach vrátit se domů ke svým drahým? Okamžik smr-

ti nedočkavě očekávám. Tam nahoře najdu Ježíše a všechny lidi, kterým jsem se v tomto životě snažila dát lásku. Sejdou se tam s dětmi, které jsem se pokoušela zachránit a které mi umřely v náručí a považovaly mě přitom za svou maminku. Najdu tam všechny chudé, kterým jsem pomohla, umírající, kteří vydechli naposledy v domě, který jsem pro ně v Kalkatě postavila. Budou tam prostě všichni lidé, kteří mi na této zemi byli drazí. Takže to bude nádherné setkání, nemyslíte?“

Oči se jí při těch slovech třpytily překvapivým klidem a štěstím. Mezitím jsem dosnídal. Matka Tereza sklidila nádobí na ták a stáhla ze stolku ubrus, který předtím rozprostřela. Ve dveřích se objevila mladá sestra a Matka jí ták podala. „Tak a teď se můžeme vrátit k rozhovoru, který jsme posledně přerušili,“ řekla

**Já jsem vzkříšení a život.
Kdo věří ve mne,
i kdyby umřel, bude žít,
praví Ježíš. (Jan 11,25)**

*z knihy Matka chudých,
vydalo: Karmelitánské nakladatelství*

PODĚKOVÁNÍ ZA SBÍRKU NA SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE

• • •

Mé jméno je Lucie Belfínová a z našeho vikariátu se jediná účastním Světových dní mládeže v Panamě. Protože nemohu děkovat každému osobně, tak alespoň takto bych vám všem chtěla PO-

DĚKOVAT za vaše dary!!! Ani nevíte, jak jste mi pomohli. Cesta i výdaje tam jsou velmi finančně náročné a díky vám to pro mě bude o něco snazší. Ještě jednou velké díky a krásné dny všem!

MEŠNÍ FUNDACE - GENERÁLNÍ DEKRET DIECÉZNÍHO BISKUPA

• • •

Drazí bratři a sestry, naši předkové v minulosti často odkazovali farnostem a kostelům své majetky, které sloužily k obživě kněží nebo údržbě kostelů (farní pole či lesy). V darovacích smlouvách proto bývaly dohodnuty i závazky vůči dárcům, nejčastěji to spočívalo v pravidelném sloužení mší svatých za duše zemřelých dárců. Povinnost slavení mší svatých za dárce trvala, dokud měl obdarovaný z daru užitek. Po zabrání majetku státem v roce 1948 církev z tohoto majetku již neměla žádný užitek. Proto nemusela plnit povinnosti plynoucí z těchto darů. V restitucích se některé majetky vrátili, za některé byla proplacena finanční náhrada. Protože z nich má církev zase užitek, obnovila se i povinnost modlitby za zemřelé dárce. Protože ale dnes už není možné dohledat jednotlivé smlouvy, obrátili se čeští a moravští biskupové na Svatý stolec s prosbou o řešení nastalé situace.

Svatý stolec stanovil, že každý kněz, který stojí v čele farnosti (v případě, že spravuje více farností, pak se počítá jen jedna, včetně i nově založených farností a také těch, které žádné majetky neměly) má povinnost během následujícího liturgického roku slavit deset mší svatých za zemřelé dárce. Tím bude navždy povinnost splněna. Prosim věřící, aby se těchto mší svatých účastnili v hojné míře a společně se modlili za dárce, z jejichž darů mají užitek i dnešní farnosti. Prosim dnešní dárce, kteří prosí o mše svaté za své zemřelé, aby tentokrát upřednostnili plnění povinnosti společného slavení mší svatých za tyto zesnulé dárce, nebo souhlasili s tím, že na jejich úmysly budou mše svaté sloužené jinde. Všem děkuji za přijetí této výzvy a každému ze srdce žehnám.

+ Vlastimil Kročil,
biskup českobudějovický

OHLÉDNUTÍ ZA PĚŠÍ POUTÍ NA DOBROU VODU (7.10.2018)

• • •

Od kostela sv. Václava jsme vycházely dvě (ženy). Na Pátečku se přidali další tři, vlastně 4 poutníci (jeden ještě skrytý v mateřském lůně).

Počasí bylo krásné, horko ani zima a chvílemi na nás vykouklo i sluníčko. Těšili jsme se pestře zbarvenými stromy, čistým vzduchem a obdivovali jsme také bohaté podzimní plody: houby, trnky, hrušky, větvičky obsypané žaludy, šiškami .. Cestou jsme se pomodlili růženec s úmyslem za mladé a právě probíhající synodu v

Římě. V Hartmanicích se k nám přidala ještě Martina z Dl. Vsi a Viktor z Ukrajiny, který tam dočasně pobýval na práci. Novinkou této 16. podzimní pouti bylo, že nás s příchodem ke kostelu sv. Vintíře vítal libý zvuk tří nových zvonů, P. Marie bolestné, sv. Vintíře a sv. Benedikta. To nás velmi potěšilo. Tam jsme potkali také poutníky na kolech a někteří přijeli au-

tem. Společné slavení poutní mše sv. doprovázela rytmická skupina z Rožmitálu a na závěr jsme zazpívali - střídavě česky a německy - píseň ke sv. Vintíři.

Mnozí potom pokračovali přátelským setkáním v Domě sv. Vintíře, při dobrém jídle a pití ;-).

Dáša Větrovská

OPOLENEC - NÁVESNÍ KAPLE SV. ARCHANDĚLA MICHAELA

• • •

Dominantou svažité návsi vesničky Opolenec (600 m n. m., 3 km severozápadně od Kašperských Hor) je kaple sv. Archanděla Michaela. Kaple se nachází ve středu horní části návsi. Jde o zděnou stavbu obdélného půdorysu s trojúhelným štítem, s půlkruhovým závěrem. Trojúhelný štít je oddělen profilovanou římsou. Obdélný vchod s půlkruhovým obloukem. Na sedlové střeše, blíže štítu na nezvykle mohutné báni spočívá čtyřboká zvonička ukončená cibulí s křížem na vrcholu. Krytinou je plech. V bočních stěnách jsou dvě protějšková, půlkruhově zaklenutá okénka. Po levé straně od vchodu se nachází litinový kříž na kamenném podstavci. Tato kaple je s největší pravděpodobností stavbičkou z 18. století. Lze předpokládat, že na jejím místě stávala starší svatyně nebo boží muka, neboť Opolenec je poměrně starou osadou. Zpráva o ní je již z roku 1436, kdy byla v držení města Sušice. Později patřila k panství hradu Kašperka a od roku 1584 patří k městu Kašperské Hory. V polovině 19. století zde bydlelo cca 120 lidí, pře-

vážně zemědělců ve 14 staveních. Podle pamětníků se v 1. polovině 20. století v kapli shromažďovali lidé z vesnice k pravidelným májovým pobožnostem. Ve 40.

letech tu na žádost místních obyvatel sloužil občas mše svatě kašpersko-horský arciděkan Mons. Johann Spannbauer. Slavnostní znovuvysvěcení kaple provedl o michalském posvěcení v září roku 1940. Z podnětu německých krajanů se od počátku 90. let 20. století uskutečnilo před kaplí několik posvěcených bohoslužeb. Kapli dlouhou dobu zdobil obraz, olej na plátně, lidová práce z 19. století, představující Svatou Rodinu, tedy Ježíše, Marii a Josefa. Obraz je od 60. let z bezpečnostních důvodů uložen na faře v Kašperských Horách. Někdy po

roce 2005 byla z kaple zcizena dřevěná polychromovaná soška Archanděla Michaela, kterému je kaple zasvěcena cca z první poloviny 20. století.

Václav Pikeš

POZVÁNKY

Pozvánka na **konferenci o evangelizaci** 23. - 24.11.2018 v Olomouci.

Pořádá komunita Blahoslavenství a kromě přednášek, workshopů a svědectví se chystá Večer chval s modlitbou za naši zemi, kterým bude provázet **Katka Lachmanová** a **skupina Adorare**. Více informací a přihlášku najdete na www.evangelizace.eu.

V sobotu 10.11.2018 srdečně zveme na **pouť ke kapli sv. Martina** na Zadních Paštích, začátek je ve 13.00. Poté můžete prožít **varhanní koncert** s doprovodem houslí plzeňské konzervatoře v kostele sv. Vintříře na Dobré Vodě od 16.00.

V neděli odpoledne 11.11.2018 společně vyrazíme ve 13.30 od kostela sv. Vintříře na Dobré Vodě ke kapli sv. Vintříře, abychom **donesli a připevnili** nejmenší **darovaný zvon** určený pro tuto kapli spoluposvěcený při poutní mši svatě 3.6.2018 na Dobré Vodě.

Nedělní odpoledne první adventní neděle - 2.12.2018 bude jako každý rok vyhrazeno **pobožnosti se žehnáním adventních věnců** na Mouřenci od 14.00.

Na adventní dobu se jako každý rok připravují **ranní mše svaté** od 7.00 v Kašperských Horách se **skutečnými Romáty** ve dnech 8., 15., a 22. 12. Jde o starobylé zpěvy doprovázející ranní mariánské votivní mše svaté, jejichž bohatství umožnilo, aby Apoštolský stolec udělil výjimku při liturgii pro české země.

Komentované prohlídky kostela a kostnice na Mouřenci - 10.11., 17.11., 24.11. vždy od 11:00 hodin.

CHYSTÁ SE

- Pá 9.11.** **Svatohubertská mše B dur;** zveme Vás na Svatohubertskou mši sv. v pátek 9. listopadu od 18.00 hodin. V 17.30 zazní „Lovecké signály“ na náměstí před radnicí v provedení Jihočeských trubačů. Od 17.45 průvod do kostela sv. Václava. Zaspívá pěvecký sbor Svatobor a Jihočeští trubači.
- Pá 16.11.** **Akce pro mladší děti na faře** pro přihlášené z hodin náboženství na téma sv. Alžběta Durýnská s přespáváním na faře v Sušici.
- Pá 23.11.** **24 hodin v klášteře;** akce pro přihlášené starší děti z hodin náboženství.
- Ne 2.12.** **Mikulášská besídka;** v neděli 2. prosince Vás zveme na farní mikulášskou besídku do kostela sv. Václava od 15.00 hodin.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<http://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 22 / 2018 (166), vyšel dne 2. 11. 2018.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 23. 11. 2018.